

kromoprávním, jehož ochrany by se bylo možno domáhati u řádných soudů, buďsi žalobami vlastnickými podle obdoby §§ 366 a 523 obč. z. (rei vindicatio a actio negatoria) nebo žalobou ze služebnosti podle obdoby § 523 obč. zák. (actio confesoria). Zevnější nářer žaloby tu nerozhoduje, nýbrž jen vnitřní podstata nároku, který jest uplatněn. Také žalovaný tvrdí, že mausoleum bylo postaveno přesně na místě jemu hrobníkem vykázaném a že stavba byla povolena obcí jako stavebním úřadem. Soudy nejsou oprávněny zasahovati do těchto veřejnoprávních poměrů. Nelze přisvědčiti názoru rekursního soudu, že užívací právo žalobkyně jest proti žalovanému právem zcela soukromým, neboť právní povaha oprávnění žalobkynina se nemění podle toho, uplatňuje-li je proti soukromoprávnímu nebo proti veřejnoprávnímu subjektu.

Bylo tedy rozhodnuto jak se stalo.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. prosince 1930, č. j. R I 574/30. Václav Cícha.

Dodatečné ujednání, i když stalo se v lhůtě stanovené k odvolání podmíněného smíru není skutečností nárok zrušující ve sm. § 35 ex. ř.

Žalobci domáhali se žalobou dle § 35 ex. ř. zrušení exekuce vedené proti nim na základě smíru sjednaného se žalovaným, odvolávajíce se na dodatečné ujednání, uzavřené před uplynutím lhůty k odvolání smíru, kterým bylo stanoveno, že žalobci neodvolají smír, provede-li žalovaný ještě žádané opravy, kteréžto ujednání žalovaný nedodržel. Žalobní nárok byl všemi třemi stolicemi zamítnut.

Z důvodů Nejvyššího soudu: Odvolací soud správně nepovažoval dodatečné ujednání stran o provedení oprav žalovaným, i když se stalo ve lhůtě stanovené k odvolání smíru, za skutečnost nárok zrušující, nýbrž za smlouvu úplně samostatnou, jež s vlastním exekučním titulem nemá nic společného. Byloť ujednáním tímto jen stanoveno, že žalobci neodvolají smír, když žalovaný provede ještě žádané opravy. Sjednanou dohodou nebylo na platnosti smíru ničeho změněno, zejména nebyl smír tímto ujednáním zrušen ani doplněn, nýbrž přistoupení žalovaného na dodatečné opravy bylo jen pohnutkou žalobcům, že neodvolali smír. I bez tohoto dodatečného ujednání mohli žalobci odvolati smír v desetidenní lhůtě na rozmyšlenou. Jestliže tak neučinili, stal se smír bez výhrady pravoplatným exekučním titulem, z něhož žalovanému vzešel nárok na zaplacení částky smírem ujednané. Z dodatečného ujednání vzešel žalobcům jen samostatný žalobní nárok na provedení slíbených oprav a nic více. Neodůvodněnému dovolání nebylo proto vyhověno.

Rozhodnutí nejv. s. ze dne 18. dubna 1931, Rv I 579/30. Dr. Maxmil. Štola.